

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/84/2020
Identifikačné číslo spisu: 8118203589
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8118203589.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Investičná Správcovská s.r.o., so sídlom Popradská 56, 040 01 Košice, IČO: 44 484 011, zastúpeného Advokátska kancelária Fabian a Novosad s.r.o., so sídlom Masarykova 16, 080 01 Prešov, IČO: 51 913 984, proti žalovanému JUDr. Jánovi Surmovi, so sídlom Hlavná 122, 080 01 Prešov, správcovi úpadcu NACEVA - SLOVAKIA, spol. s r.o. v konkurze, so sídlom Bardejovská 38/A, 080 06 Prešov, IČO: 31 684 181, o vylúčenie vecí zapísaných do súpisu majetku podstát, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1CoKR/6/2019-298 z 11. júna 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1CoKR/6/2019-298 z 11. júna 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 2Cbi/9/2018-240 z 5. marca 2019 žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 22. januára 2014, uverejneným v Obchodnom vestníku dňa 28. januára 2014 súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka NACEVA - SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom v Prešove, IČO: 31 684 181 (ďalej aj „dlžník“ alebo „úpadca“) a uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 1K/5/2013-251 zo 7. augusta 2014 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2014) bol z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu (ďalej aj „správca“) odvolaný JUDr. Vladimír Babin a do tejto funkcie bol ustanovený JUDr. Ján Surma (žalovaný). Vzhľadom k zahrnutiu majetku žalobcu do súpisu majetku podstát úpadcu žalobca zaslal správcovi žiadosť o vylúčenie vecí zo súpisu, resp. zápis poznámky o spornom zápise z 10.10.2014, na základe ktorej sa žalobca domáhal vylúčenia sporných vecí zo súpisu všeobecnej podstaty, resp. zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu. Dňa 05.11.2014 bolo žalobcovi doručené vyjadrenie správcu, z ktorého (o.i.) vyplýva, že s výnimkou kamery AXIS M 1113, nie je k sporným veciam možné zapísať poznámku, nakoľko znaleckým posudkom, vypracovaným znalcom Ing. D. J. (na základe objednávky správcu), bolo určené, že v prípade sporných vecí nejde o samostatné veci, ale iba o súčasť inej veci. Ďalej bolo konštatované, že sporné veci nemôžu byť samostatným predmetom záväzkových vzťahov, nakoľko ide iba o súčasť hlavnej veci. V nadväznosti na uvedené bolo v Obchodnom vestníku č.

213/2014 dňa 06.11.2014 publikované zverejnenie „Oprava nesprávnosti vo zverejnených súpisoch majetku podstát“, kde bola konštatovaná nesprávnosť zaradenia predmetných vecí ako samostatných súpisových zložiek majetku v súpise všeobecnej podstaty, resp. v súpise oddelenej podstaty úpadcu s odôvodnením, že nejde o samostatné veci, ale o súčasť inej, hlavnej veci.

3 Žalobou z 5. apríla 2018 sa žalobca domáhal proti žalovanému vylúčenia vecí zo súpisu konkurznej podstaty, keďže žalovaný ako správca odmietol uznať vlastnícke právo žalobcu k predmetným veciam: Odsávacie ventilátory VSM-080-350-K, VSM-071-300-K, VSM-045-220-K, VSM-056-250-K, Filter šnekový FZŠ-30-128, Mobilný odsávač - R4000/200, Kompresor (KAESER) ASK 35-8.0 bar, Kondenzačný sušič VRT 270, Odlučovací cyklón STH 006, Filter G 250 MY, Zásobník vzduchu 1000 l, Odvážač kondenzátu HDF 120 A-2ks, Elektrická prípojka 2 krát 240 kW s príslušenstvom, Čistička odpadových vôd SX 25 s príslušenstvom a kanalizáciou, LAPOL ZRL 10 s príslušenstvom, Vsakovacie studne s príslušenstvom - 5 ks. Žalobca predložil súdu súkromný znalecký posudok znalca Ing. I. B. č. 1/2018, v ktorom znalec konštatoval, že závery znalca Ing. J. sú silne zavádzajúce, špekulatívne a nevystihujúce pravdu z dôvodu, že odpojením strojových zariadení označených ako Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzačný sušič, Odlučovací cyklón, Filter, Zásobník vzduchu, Odvážač kondenzátu od strojov: Nárezové centrum uhlové - TOP SA W-N-E, Výkonná olepovačka hrán - SOLUTION - 99, Veľkokapacitné obrábacie a zavrŕtavacie centrum (vertikálne) MODEL PILOT 20.08./7, Baliaca linka - Model ERL-150-TI+B, CNC obrábacie centrum horizontálne s tvárovým olepovaním - PLANET MX1 nedôjde k ich znefunkčneniu. Skutočnosť, že v danom prípade nejde o súčasť vecí podporuje aj fakt, že predchádzajúcim správcom JUDr. Babinom boli tieto veci zapísané ako samostatné súpisové zložky majetku do súpisu majetku úpadcu, ako aj fakt, že údajné hlavné veci nie sú vyrábané a ani bežne dodávané s vecami, ktoré majú byť podľa názoru žalovaného súčasťou týchto vecí. Predmetné veci síce slúžia iným veciam, ale nemožno ich považovať za ich súčasť, pretože vo všeobecnosti je potrebné ich kúpiť samostatne, teda sú spôsobilé byť samostatným predmetom občianskoprávnych vzťahov. Dňa 22. februára 2018 žalobca podal na Okresnom súde Prešov aj žalobu, ktorou sa domáha určenia vlastníckeho práva k sporným veciam, pričom konanie je vedené pod sp. zn. 24Cb/4/2018.

4 Žalobca svoj nárok odvodzuje z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 21.12.2012 podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Jej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k veciam špecifikovaným v Prílohe zmluvy (ďalej aj „príloha“), pričom v zmysle čl. V bodu 5.1 kúpnej zmluvy malo dôjsť k protokolárnemu odovzdaniu predmetu kúpy dňa 31.12.2012 a týmto okamihom malo dôjsť aj k prevodu vlastníckeho práva z predávajúceho na kupujúceho. Žalovaný predmetný nárok namietal najmä preto, že k fyzickému odovzdaniu hnutelných vecí, ktoré sú predmetom žaloby, nedošlo a ani nemohlo dôjsť, vzhľadom k tomu, že tvoria súčasť iných hlavných vecí.

5 Súd prvej inštancie poukázal na to, že na vznik kúpnej zmluvy, ktorej účastníkmi sú predávajúci a kupujúci, sa vyžaduje zhodný prejav vôle (konsenzus) zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy, ktorými sú predmet kúpy a kúpna cena. Spolu s vecou môže byť predávané aj príslušenstvom veci, ktoré však môže byť samostatne predmetom kúpy za predpokladu, že z rozhodnutia vlastníka prestane byť príslušenstvom inej veci. Pokiaľ však príslušenstvo trvalo slúži na užívanie s hlavnou vecou, kúpna zmluva o prevode hlavnej veci sa týka aj tohto jej príslušenstva. Súčasť veci nie je samostatnou vecou v právnom zmysle, preto nemôže byť samostatným predmetom kúpy, nakoľko súčasť vždy zdieľa osud veci, ku ktorej patrí. Súčasť veci nie je spôsobilá byť predmetom občianskoprávneho vzťahu, ak nie je zákonom určené inak, teda zdieľa to, čo sa po právnej stránke týka veci hlavnej. Je tomu tak aj v prípade, ak sa v dôsledku faktického spojenia stane súčasťou veci hlavnej taká vec, ktorá bola vecou samostatnou. Zákonným predpokladom súčasti veci je jej neoddeliteľnosť bez súčasného znehodnotenia veci hlavnej, pričom znehodnotenie veci nie je možné chápať v úzkom zmysle (jej zničenie, resp. podstatné poškodenie veci hlavnej), ale aj ako znehodnotenie v zmysle zníženia jej hodnoty, a teda spravidla aj ceny veci hlavnej, ktorá potom nebude plniť svoju funkciu. Zákon stavia samostatnosť veci vo vzťahu k veci inej na dvoch kritériách, a to subjektívnom - na vzájomnej súdržnosti vecí posudzovanej prostredníctvom povahy tej veci, ktorá je považovaná za vec podstatnejšiu, určujúcu a vo vzťahu k viacerým veciam sa považuje za tzv. hlavnú vec. Objektívnym kritériom je spojenie vecí predovšetkým v zmysle fyzickom, v zmysle ktorého súčasť veci nemôže byť oddelená bez toho, aby sa tým znehodnotila vec hlavná, s následkom ujmy na jej hodnote a úžitku. Znehodnotením sa teda mení stav, kedy hlavná vec v porovnaní so stavom pred oddelením jej súčasti

služi svojmu pôvodnému účelu menej kvalitne, alebo jej nemôže slúžiť vôbec.

6 Pre platnosť právneho úkonu musia byť splnené jeho náležitosti, pričom pokiaľ má právny úkon plniť svoju spoločenskú funkciu, nesmie prejav vôle konajúceho vzbudzovať pochybnosti o obsahu právneho úkonu. Zákon nepredpisuje osobitné náležitosti pre tento prejav, kladie však požiadavku, aby prejav vôle bol určitý a zrozumiteľný tak, aby s ním mohli byť spojené právne následky zamýšľané konajúcou osobou. V prípade nejasnosti sa pri výklade prejavu uplatňujú interpretačné pravidlá, pričom pokiaľ je prejav vôle zachytený v obsahu písomnosti, platí interpretačné pravidlo, že prejav vôle je potrebné vykladať tak, aby so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol urobený, zodpovedal skutočnému obsahu vôle, nielen jazykovému vyjadreniu konajúcej osoby, a to za predpokladu, že použitý jazykový výraz takýto výklad pripúšťa.

7 Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázať, že úpadca (zastúpený jeho štatutárnym zástupcom) ako predávajúci a spoločnosť L.D. company s.r.o. (zastúpená konateľom Ladislavom Draxlerom) ako kupujúci uzavreli dňa 21.12.2012 kúpnu zmluvu na prevod hnutelých vecí s jednoznačným a zrejším odkazom na prílohu. Žalobca v podanej žalobe poukázal na zoznam hnutelých vecí úpadcu, uvedený v prílohe, ktorá však nie je neoddeliteľne spojená s kúpnu zmluvou ako jej súčasť, nie je podpísaná zástupcami zmluvných strán a najmä obsahuje zoznam množstva hnutelých vecí, najmä materiálu, zariadení, pracovných prostriedkov a pod., čo zjavne zodpovedá tvrdeniu Ing. Šveca (konateľa úpadcu), že sa jedná o kompletný zoznam vecí z účtovníctva úpadcu, získaný na základe prístupu na jeho server, a teda nejde o neoddeliteľnú prílohu zmluvy. Z obsahu predmetnej zmluvy a ani z prílohy označenej žalobcom vôbec nie je možné zistiť, akých konkrétnych hnutelých vecí sa týka dohodnutý prevod vlastníckeho práva z predávajúceho na kupujúceho, a teda obsahová určitosť predmetu zmluvy (ako jej podstatná náležitosť) nebola v konaní dôkazmi označenými žalobcom preukázaná.

8 Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona a na takýto právny úkon sa hľadí, ako keby nebol urobený. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj neurčitý právny úkon. Pri takomto právnom úkone nemožno zistiť, čo je jeho predmetom. V preskúmvanej zmluve (vzhľadom na jej znenie a dokazovaním preukázané skutočnosti) chýba špecifikácia jej predmetu, čo spôsobuje jej neurčitosť, a tým jej absolútnu neplatnosť. Ide o právny úkon, pri ktorom nemožno zistiť, čoho sa prejavená vôľa úkonu týka, pretože nie je určito (konkrétne) vyjadrená (uvedená). V dôsledku neplatnosti tohto právneho úkonu žalobcovi nesvedčí vlastnícke právo k hnutelným veciam, ktorých vylúčenia zo všeobecnej podstaty úpadcu sa v tomto konaní domáhal.

9 Žalobcovi nesvedčí nárok na vylúčenie sporných vecí ani na základe protokolárneho odovzdania predmetu kúpy, nakoľko k ich fyzickému odovzdaniu (čo by znamenalo nadobudnutie vlastníckeho práva podľa § 443 ods. 1 Obchodného zákonníka) nedošlo a ani nemohlo dôjsť, vzhľadom k tomu, že tvoria súčasť hlavných vecí, a teda ani nemohli byť samostatnými vecami v právnom zmysle. Na tento záver nemá vplyv ani to, že jednotlivé hnutelné veci sa v dôsledku faktického spojenia stali súčasťou vecí hlavnej, nakoľko v dôsledku ich novej technickej oddeliteľnosti od vecí hlavnej by došlo k znehodnoteniu vecí hlavnej ako technologického celku v zmysle znefunkčnenia, resp. zníženia funkčnosti a spravidla aj ceny vecí, čo spôsobí, že hlavná vec nebude potom plniť svoju funkciu, na ktorú bola naprojektovaná, schválená a vyhotovená. Jednotlivé súčasti vecí hlavnej je síce možné samostatne kúpiť a vymeniť, avšak zabudovaním (teda faktickým spojením do jedného technologického celku) stratili znaky, ktoré ich ako vec v právnom zmysle individualizovali, čo potvrdili aj v konaní vypočítaní znalci. Hlavnú vec, ktorej súčasťou sa nárok žalobcu týka, je pritom potrebné posudzovať v kontexte s predmetom činnosti úpadcu (výroba a predaj nábytku a pod.), a to nie v príliš formalistickom, striktnom a zužujúcom význame v zmysle prednesu žalobcu, ale ako jeden technologický celok, zložený z viacerých hlavných vecí, slúžiaci na finálnu realizáciu požadovaných produktov. Obdobný záver sa týka aj vonkajšej časti areálu úpadcu (Čistička odpadových vôd, Lapol, Vsakovacie studne, Elektrická prípojka), nakoľko tieto veci sú v zmysle projektov a príslušných povolení súčasťou stavby a pozemku, bez čoho nebolo možné celkové vonkajšie, ako aj vnútorné podnikateľské priestory úpadcu skolaudovať a užívať. Úpadca jednotlivé súčasti nenadobudol za účelom ich ďalšieho predaja, ale výhradne za účelom zabudovania, resp. spojenia do hlavných vecí. Napokon žalobca v konaní tiež nepreukázal, že sa stal vlastníkom vecí v zmysle § 444 Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obch. zák.“) na základe dojednania o nadobudnutí vlastníckeho práva pred dobou uvedenou v § 443 Obch. zák. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie sú

splnené podmienky na vylúčenie predmetných vecí zo všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu, a preto rozhodol tak, že excindačnú žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (žalovaný bol v spore úspešný, avšak náhradu trov konania si neuplatnil a preukázateľne mu žiadne trovy konania ani nevznikli a žalobca nebol v spore úspešný).

10 Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozhodol tak, že rozsudkom č. k. 1CoKR/6/2019-298 z 11. júna 2020 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11 Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že tento preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Konštatoval, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na jeho základe správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie. Z konania pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom, nevyplýva iný, než napadnutým rozhodnutím vyslovený právny záver, a v odvolaní uvedené námietky (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP) nie sú spôsobilé privediť iné právne posúdenie veci.

12 Odvolací súd poukázal na to, že predmetom konania je vylúčenie sporných vecí zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu a úlohou žalobcu bolo preukázať, že uvedené sporné veci, zapísané ako majetok v súpise všeobecnej podstaty, nie sú majetkom úpadcu, ale majetkom žalobcu, respektíve, že existujú relevantné skutočnosti, ktoré zapísanie tohto majetku do súpisu vylučujú.

13 Konštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné uzavretie kúpnej zmluvy dňa 21.12.2012 medzi úpadcom ako predávajúcim a spoločnosťou L.D. company s.r.o. ako kupujúcim podľa § 409 a nasl. Obch. zák., spornou bola skutočnosť, či na základe tejto kúpnej zmluvy došlo aj k prevodu vlastníctva k sporným veciam, špecifikovaním v prílohe č. 1 k nej.

14 Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Súčasť veci zásadne nemôže byť samostatným predmetom právnych vzťahov, takže právne úkony týkajúce sa veci hlavnej, týkajú sa v celom rozsahu aj jej súčasti. Právny inštitút súčasti veci možno z hľadiska právnej teórie charakterizovať ako veci zložené, teda veci, ktoré sú vnútorne štruktúrované a tvorené relatívne samostatnými časťami viac či menej spojenými. Zákon stanovuje samostatnosť veci vo vzťahu k veci inej na dvoch kritériách: 1. na vzájomnej súnáležitosti (subjektívna stránka) a 2. na miere jej oddeliteľnosti (objektívna stránka). Miera súnáležitosti sa posudzuje prostredníctvom povahy tej veci, ktorá je považovaná za vec hlavnú, čím zákonodarca dáva priestor k individuálnemu posúdeniu, aké vlastnosti hlavná vec vykazuje, aby bolo možné odvíjať úvahy, či iná, relatívne samostatná, vec k nej patrí natolko neodmysliteľne, že nemôže už byť považovaná za vec odlišnú. Druhé kritérium sleduje spojenie vecí v zmysle fyzickom. Formulácia, že nemôže byť oddelená bez toho, že by sa tým vec znehodnotila, však nevylučuje možnosť faktickej separácie veci. Definíciu súčasti veci z tohto pohľadu vyhovujú tie prípady, kedy oddelenie znamená pre vec hlavnú ujmu na jej hodnote. Znehodnotením nemusí byť len strata na finančnej hodnote, ale aj funkčné znehodnotenie. Znehodnotením sa chápe stav, kedy hlavná vec, v porovnaní so stavom pred oddelením jej súčasti, slúži svojmu účelu menej, alebo nemôže slúžiť vôbec. Nie je podstatné, či oddelením dôjde k znehodnoteniu veci oddeľovanej. Neoddeliteľnosť súčasti od veci neznamena iba jej prípadnú fyzickú či technickú neoddeliteľnosť, ale stačí, že ju nemožno oddeliť bez toho, aby sa vec ako taká neznehodnotila. Zákonným predpokladom súčasti veci je jej neoddeliteľnosť bez súčasného znehodnotenia veci hlavnej; je pritom nepodstatné, či sa pri oddelení znehodnotí súčasť. Znehodnotenie veci nemožno chápať len v úzkom slova zmysle, teda ako zničenie, resp. podstatné poškodenie veci hlavnej pri oddelení súčasti (napr. oddelením súčasti pozemku sa pozemok ako hlavná vec nepoškodí, ale zníži sa jeho cena). Znehodnotenie možno chápať aj v zmysle zníženia hodnoty, a teda spravidla aj ceny veci. Znehodnotenie môže znamenať aj to, že vec bude na nižšej úrovni plniť svoju funkciu (znehodnotenie funkčné) a tiež možno uvažovať o znehodnotení veci z hľadiska vzťahu veci (tzv. znehodnotenie estetické).

15 V konaní bolo preukázané, že sporné veci (Čistička odpadových vôd, LAPOL, Vsakovacie studne - 5 ks, Elektrická prípojka), nachádzajúce sa na pozemku parc. č. 2822, k.ú. X., nie sú samostatnými

vecami, nakoľko Čistička odpadových vôd a Vsakovacie studne - 5 ks tvoria odkanalizovanie stavby súp. č. XXXX k. ú. X., ktorá nie je napojená na verejnú kanalizáciu, ďalej Elektrická prípojka 2 x 240 kW, vedúca cez pozemok parc. č. 2822 k. ú. X. slúži na prívod elektrickej energie k stavbe súp. č. XXXX a LAPOL je zariadenie zabudované v pozemku parc. č. 2822 k. ú. X., slúžiace na zachytávanie ropných látok, nakoľko parcela č. 2822 (zastavané plochy a nádvoria vo výmere 2650 m²) slúži ako parkovisko a odstavná plocha pre motorové vozidlá. Samostatnými vecami nie sú ani Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzačný sušič, Odlučovací cyklón, Filter G 250 MY, Zásobník vzduchu 1000 l a Odvádzač kondenzátu HDF 120 A-2 ks, pretože tieto strojné zariadenia sú súčasťou iných strojov, a to Nárezového centra uhlového, Výkonnej olepovačky, Veľkokapacitného obrábacieho a zavrtávacieho centra, Baliacej linky a Obrábacieho centra horizontálneho s tvárovým olepovaním (sú s nimi technologicky prepojené), ktoré stroje sú súčasťou výrobných hál, pričom v prípade odpojenia týchto strojných zariadení by došlo k odstaveniu z prevádzky týchto strojov, t. j. k ich znefunkčneniu, a teda aj k znefunkčneniu celej výrobných hál. Aj keď je možné predmetné strojné zariadenia mechanicky od výrobných hál oddeliť, ich oddelením by sa hodnota a funkčnosť hál podstatne zmenila a znížila, teda by sa funkčne znehodnotila hlavná vec.

16 Po preskúmaní vecí odvolací súd dospel k záveru, že sporné veci, ktorých vylúčenia zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu sa žalobca domáha, patria k hlavnej veci, teda k výrobných hál (Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzačný sušič, Odlučovací cyklón, Filter G 250 MY, Zásobník vzduchu 1000 l, Odvádzač kondenzátu HDF 120 A-2 ks), resp. k pozemku parc. č. 2822 k. ú. X. (Čistička odpadových vôd, Lapol, Vsakovacie studne - 5 ks, Elektrická prípojka), tvoria s nimi jeden celok a riadia sa právnym režimom vecí hlavnej, teda výrobných hál, resp. pozemku parc. č. 2822 a keďže predmetné veci ako súčasť vecí zásadne nemohli byť samostatným predmetom právnych vzťahov, nemohol k nim žalobca nadobudnúť ani vlastnícke právo. Preto v prípade uzavretia kúpnej zmluvy k veciam, ktoré nie sú samostatnými vecami, ale súčasťami hlavnej veci, zmluvná strana, ktorá vystupovala ako kupujúca, sa nemôže úspešne domáhať vylúčenia vecí zo súpisu postupom podľa § 78 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“). K námietke odvolateľa v odvolaní, že súd prvej inštancie nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie za účelom ustálenia skutkového stavu a zistenia rozhodujúcich skutočností, potrebných pre správne rozhodnutie vo veci, odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal aj s tým, prečo rozhodol vo veci aj bez nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania, pričom uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že výsledky doterajšieho dokazovania mohli byť podkladom pre rozhodnutie aj bez vykonania navrhnutého dôkazného prostriedku - kontrolného znaleckého posudku. Uvedenú odvoláciu námietku žalobcu preto nepovažoval za dôvodnú.

17 Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Keďže žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovaný, ktorý úspešný bol, si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť založil na ustanoveniach § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ CSP s návrhom, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alternatívne ho zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

19 Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu (rovnako aj súdu prvej inštancie) v zmysle § 420 písm. f/ CSP podľa dovolateľa spočíval v tom, že súdy oboch inštancií nevyhoveli jeho návrhu na ustanovenie znalca za účelom zodpovedania otázok, potrebných k správnej právnej kvalifikácii vecí, ktoré sú predmetom vylúčenia zo súpisu. Takýto postup bol žiadúci, nakoľko v spore boli stranami predložené súkromné znalecké posudky, ktorých závery boli odlišné. Rozpory znaleckých posudkov spočívali v tom, že znalecký posudok Ing. D. J. z 25.10.2014 vo svojom závere odpovedal na otázku formulovanú správcem tak, že odpojením strojových zariadení (vecí, ktorých vylúčenia sa excindačnou žalobou domáha) od strojov označených ako 1. Nárezové centrum uhlové, 2. Výkonná olepovačka hrán, 3. Veľkokapacitné obrábacie a zavrtávacie centrum (vertikálne), 4. Baliaca linka a 5. CNC obrábacie centrum horizontálne s tvárovým olepovaním, dôjde k ich znefunkčneniu. Zo znaleckého posudku ďalej

vyplýva, že veci (Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Kompresor, Kondenzovaný sušič, Odlučovací cyklón, Filter G 250 MY, Zásobník vzduchu 1000 l a Odvážač kondenzátu HDF 120 A-2 ks) sú technologicky prepojené so všetkými vyššie uvedenými piatimi hlavnými vecami, ktoré správca v rámci konkurzu úpadcu poňal ako samostatné súpisové zložky majetku (pri Baliacej linke s výnimkou Odsávacích ventilátorov a Filtra šnekového). Znalec vyššie uvedené veci v posudku označil za príslušenstvo, čo na druhej strane pôsobí rozporne vo vzťahu k záveru znalca Ing. D. J. na pojednávaní dňa 10.01.2019, na ktorom uviedol, že po odpojení vyššie uvedených vecí od piatich hlavných strojov „oni technicky pôjdu, jasne, že zapne a hučí, ide, reže, len čo s tými vedľajšími produktmi...“. Jeho záverom bolo, že keď sa odpojí „akože kvázi prídavné príslušné zariadenie“, tak stroje nebudú môcť plniť svoj účel. Takéto vyjadrenie znalca je v príkrom rozpore so záverom jeho znaleckého posudku, v ktorom jednoznačne tvrdil, že po odpojení dôjde k znefunkčneniu hlavných vecí. Naopak, zo znaleckého posudku znalca Ing. I. B. z 19.01.2018 vyplýva, že sporné veci môžu byť od tzv. hlavných vecí reálne odpojené, demontované a oddelené bez akéhokoľvek poškodenia, znehodnotenia a znefunkčnenia iných strojov a strojových zariadení. Vzhľadom na uvedené podstatné rozpory nemožno tvrdiť, že skutkový stav bol ustálený jednoznačne a bez logických rozporov. Navrhovaný kontrolný znalecký posudok by mal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb zodpovedať, či veci, ktorých vylúčenia sa dovolateľ domáha žalobou, môžu byť oddelené od vecí, o ktorých žalovaný tvrdí, že sú k nim hlavnými vecami a či v prípade takéhoto oddelenia (ne)dôjde k znehodnoteniu hlavných vecí. Po jednoznačnom a kvalifikovanom zodpovedaní otázok by došlo k ustáleniu skutkového stavu, na základe ktorého by bolo možné urobiť právny záver o tom, či sporné veci, ktorých vylúčenie je predmetom sporu, sú samostatnými vecami, prípadne súčasťou alebo príslušenstvom iných hlavných vecí.

20 Ďalej dovolateľ namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s právnou argumentáciou uvedenou v odvolaní, keďže v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu absentujú právne úvahy o tom, prečo je právna argumentácia žalobcu nesprávna a nepresvedčivá. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu považuje za nepreskúmateľné, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, keďže odvolací súd nedal žalobcovi odpovede na jeho relevantné právne argumenty, a tým porušil jeho právo na súdnu ochranu, garantované Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“).

21 K uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ CSP dovolateľ uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí, za ktoré považuje právne posúdenie charakteru vecí, keď Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzovaný sušič, Odlučovací cyklón, Filter G 250 MY, Zásobník vzduchu 1000 l, Odvážač kondenzátu HDF 120 A-2ks boli posúdené ako súčasť hlavnej veci - výrobnéj haly a tiež nesprávne právne posúdenie charakteru vecí, keď Čistička odpadových vôd, LAPOL, Vsakovacie studne - 5ks a Elektrická prípojka boli odvolacím súdom posúdené ako súčasť hlavnej veci - pozemku parc. č. 2822, a preto nemohli byť samostatným predmetom právnych vzťahov, v dôsledku čoho žalobca nemohol k nim nadobudnúť ani vlastnícke právo. Nesprávnosť právneho posúdenia vecí spočíva v tom, že samotný žalovaný považoval vyššie uvedené veci za samostatné veci, resp. príslušenstvo hlavnej veci, keď po uzavretí kúpnej zmluvy dňa 21.12.2012 (s právnym predchodcom žalobcu) bola vystavená faktúra VF/2012/80, ktorú úpadca eviduje vo svojom účtovníctve, pričom správca pohľadávku deklarovanú touto faktúrou poňal aj do súpisu majetku úpadcu v rámci konkurzného konania. Konateľ úpadcu p. Švec a správca úpadcu svojim konaním uznávali platnosť kúpnej zmluvy, a preto ich súčasná argumentácia ohľadom jej neplatnosti je účelová a protirečivá. Záver odvolacieho súdu o charaktere vyššie uvedených vecí ako súčasti hlavných vecí je nepreskúmateľný a nepresvedčivý, keďže odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s právnou argumentáciou žalobcu v odvolaní. Odvolací súd nad rámec uviedol, že veci (Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzovaný sušič, Odhlučovací cyklón, Filter, Zásobník vzduchu 1000 l a Odvážač kondenzátu) považuje za súčasť hlavnej veci - výrobnéj haly, hoci sám žalovaný neuvádzal, že hlavnou vecou v danom prípade má byť výrobná hala. K takémuto záveru dospel odvolací súd bez akejkoľvek konkrétnej procesnej obrany žalovaného a nevedno z akých vykonaných dôkazov, pričom takýto postup považuje za nezákonný a v rozpore so zásadou rovnosti strán sporu, vyjadrenou v čl. 6 CSP. Vzhľadom na argumentáciu žalobcu v odvolaní, odvolací súd „zhojil“ nedostatok rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že veci posúdil ako súčasť hlavnej veci - výrobnéj haly. Nesprávna je aj argumentácia odvolacieho súdu, v zmysle ktorej by sa po oddelení vecí

hodnota a funkčnosť haly podstatne znížila, a teda by sa znehodnotila. Podľa jeho názoru všeobecná hodnota haly je konštantná, bez ohľadu na to, či by sa veci v hale nachádzali alebo nenachádzali. Navyiac, hala môže v budúcnosti slúžiť aj na iné účely, než na drevársku výrobu.

22 Nesprávnosti právneho posúdenia charakteru sporných vecí nasvedčujú aj tieto skutočnosti:

? Sám konateľ úpadcu uznal prevoditeľný charakter vecí, keď uzavrel kúpnu zmluvu s právnym predchodcom žalobcu dňa 21.12.2012.

? Už predošlý správca (JUDr. Vladimír Babin) posúdil a uznal veci, ktorých vylúčenia zo súpisu sa domáha, ako samostatné veci, keď tieto poňal do súpisu ako samostatné súpisové zložky majetku úpadcu.

? Znalci Ing. B. a Ing. J. označujú sporné veci ako „príslušenstvo“ a v rámci výsluchov uviedli, že veci sa dajú vymeniť/nahradiť a kúpiť ako samostatné veci.

? K žalobe boli doložené listinné dôkazy o tom, že časť vecí je bežne dostupná v rámci internetových obchodov, a teda sa dajú kúpiť samostatne. Navyiac, časť vecí bola samostatne zakúpená aj úpadcom, čo vyplýva z príloh znaleckého posudku Ing. J..

? Odvolací súd a rovnako aj súd prvej inštancie v rámci doterajšieho konania neaplikovali § 120 OZ, podľa ktorého stavby, vodné toky a pozemné vody nie sú súčasťou pozemku,

? Odvolací súd a rovnako aj súd prvej inštancie neakceptovali ustálenú súdnu prax ohľadom charakteru určitých vecí, vyjadrenú v uznesení NS SR sp. zn. 6Cdo/18/2011 z 30.08.2012, ktorá rieši právny charakter vecí, ktorých vylúčenia sa domáha podanou žalobou, pričom tieto NS SR považoval za samostatne prevoditeľné.

23 Na základe vyššie uvedeného je podľa názoru dovolateľa správny taký názor, že sporné veci, ktorých vylúčenia sa žalobou domáha, sú samostatné veci, prípadne príslušenstvo iných vecí, ktoré je samostatne prevoditeľné.

24 K dovolaniu žalobcu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol dovolanie zamietnuť ako nedôvodné a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

25 Žalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s uplatnenými dovolacími dôvodmi a argumentáciu dovolateľa považuje za účelovú a nesprávnu. Odvolací súd svoje rozhodnutie, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, odôvodnil tým, že veci, ktorých vylúčenia zo súpisu sa domáha dovolateľ, nie sú samostatnými vecami, ale súčasťami hlavnej veci, pričom na strane 8 rozhodnutia obsiahlo popísal, čo sa považuje za súčasť veci v zmysle § 120 ods. 1 OZ. Výklad pojmu „súčasť vecí“ v rozhodnutí odvolacieho súdu plne korešponduje s rozsudkom Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 4Cz/63/1975 (R 23/1977), s rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR zverejneným v Zbierke stanovísk pod č. R 39/1991, ako aj s rozsudkom NS ČR sp. zn. 3Cz/3/1990 (R 4/1992).

26 V zmysle vyššie uvedených rozhodnutí súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy prináleží a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa vec znehodnotila, pričom znehodnotenie nemožno chápať len v užšom zmysle slova, teda iba ako úplné zničenie, resp. podstatné poškodenie hlavnej veci, nakoľko znehodnotenie možno chápať aj v zmysle zníženia hodnoty, a tým spravidla aj ceny veci, teda, že vec bude v budúcnosti plniť svoj účel na nižšej úrovni (tzv. funkčné znehodnotenie), prípadne možno uvažovať aj o znehodnotení estetickom, ktorým sa spravidla rozumie znehodnotenie z hľadiska vzhľadu veci. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto nezáviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

27 K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ CSP žalovaný uviedol, že otázka, či je niektorá vec samostatnou vecou alebo súčasťou inej veci, je otázkou právnou, a nie otázkou technického charakteru. Nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania by bolo v rozpore so zásadou účelnosti a hospodárnosti konania, keďže výsledky doterajšieho dokazovania sú dostatočným podkladom pre rozhodnutie súdu aj bez vykonania kontrolného znaleckého dokazovania. Názor odvolacieho súdu, že stroje sú súčasťou výrobnjej haly korešponduje s vykonanými dôkazmi a s vyššie citovanými rozhodnutiami a stanoviskami najvyšších súdov, pretože predmetná výrobnja hala bola postavená a skolaudovaná ako veľkosklad polotovarov pre výrobu nábytku. Výrobnja technológia (stroje a zariadenia) je prispôbená a zabudovaná vo výrobnjej hale a v niektorých prípadoch aj v obvodovom plášti výrobnjej haly, čo potvrdzuje fotodokumentácia obsiahnutá v znaleckom posudku Ing. D. J., ako aj ohliadka zo dňa 10.01.2019, výsluch konateľa úpadcu Ing. Miroslava Šveca pri ohliadke dňa 10.01.2019, ako aj pri ohliadke dňa 22.06.2016 vo veci sp. zn. 22Cb/37/2015. Odpojením výrobnjej technológie od výrobnjej

haly by došlo k funkčnému, ako aj estetickému znehodnoteniu výrobnej haly.

28 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

29 Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

30 Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31 Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

32 Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, namietajúc nedostatočné, arbitrárne a nepresvedčivé odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nezaoberal podstatnými námietkami žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Ďalej namietal, že zo strany odvolacieho súdu (ani súdu prvej inštancie) nedošlo k nariadeniu kontrolného znaleckého dokazovania, na základe ktorého malo dôjsť k odstráneniu rozporov v predložených súkromných znaleckých posudkoch. Bez odstránenia skutkových rozporov potom nedošlo k riadnemu zisteniu skutkového stavu veci a následne ani k jej správne právne posúdeniu.

33 Dovolateľ ďalej prípustnosť svojho dovolania založil na ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ CSP, poukazujúc na nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, ktorý predmetné veci, vylúčenia ktorých sa žalobca domáhal excindačnou žalobou, nepovažoval za samostatné veci, prípadne príslušenstvo iných vecí, ktoré je samostatne prevoditeľné, ale ich považoval za súčasť hlavnej veci - výrobnej haly (a to konkrétne veci ako Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzovaný sušič, Odlučovací cyklón, Filter, Zásobník vzduchu 1000 l, Odvádzač kondenzátu) a za súčasť hlavnej veci - pozemku parc. č. 2822 (a to konkrétne Čistička odpadových vôd, Lapol, Vsakovacie studne - 5 ks a Elektrická prípojka). Navyše, odvolací súd nad rámec tvrdenia žalovaného uviedol, že veci ako Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzovaný sušič, Odlučovací cyklón, Filter, Zásobník vzduchu a Odvádzač kondenzátu sú súčasťou výrobnej haly, pričom k takémuto záveru dospel bez uplatnenia akejkoľvek konkrétnej procesnej obrany zo strany žalovaného a z jemu neznámych vykonaných dôkazov.

34 Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky, poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 420 písm. f/ CSP sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavno-právne rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou SR zaručených procesných práv, spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, resp. odmietnutia spravodlivosti.

35 Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07, obdobne Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B).

36 Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia sa vzťahuje na každé súdne rozhodnutie,

pričom odôvodnenie rozhodnutia musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu jeho správnosti v konaní o (riadnom alebo mimoriadnom) opravnom prostriedku. Ak rozhodnutie neobsahuje zákonné náležitosti, ide o rozhodnutie nepreskúmateľné a takéto rozhodnutie súdu porušuje právo strany sporu na spravodlivý proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu v rámci opravných prostriedkov. Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry opakovane vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 2004, séria A, č. 303-A).

37 Dovolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) sp. zn. III. ÚS 314/2018 z 13.11.2018, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 47/2018, ktorého právna veta znie: „Odvolací súd je povinný vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní aj v prípade tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku“. V bode 35 odôvodnenia predmetného nálezu ÚS SR konštatoval, že „Absencia vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami sťažovateľa uvedenými v odvolaní v napadnutom rozsudku krajského súdu je tak závažným nedostatkom tohto rozhodnutia, ktorého intenzita sama osebe zakladá porušenie sťažovateľom namietaného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, i práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

38 Dovolací súd ďalej poukazuje aj na nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 120/2020 z 21.01.2021. V bodoch 38 a 39 odôvodnenia nálezu ÚS SR uviedol: „Pod pojmom procesný postup je podľa názoru Ústavného súdu potrebné rozumieť nielen faktický postup súdu, teda to, ako sa spor vedie, ale napr. aj postup súdu pri vykonávaní alebo hodnotení dôkazov (IV. ÚS 557/2020), ktorý má v konečnom dôsledku svoj odraz aj v samotnom odôvodnení rozhodnutia súdu. V zmysle judikatúry EŠLP aj kvalitu odôvodnenia súdneho rozhodnutia je potrebné považovať za jeden zo základných aspektov práva na spravodlivý proces, podobne ako právo na rovnosť zbraní alebo zásadu kontradiktórnosti konania. Podstatou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je vysvetlenie, objasnenie a „obhájenie“ toho, ako súd procesne postupoval (vrátane toho, ako rozhodol) a ako také nemôže byť od doterajšieho procesného postupu oddelené. Rozhodnutie je vyvrcholením procesného postupu súdu a samotné súdne rozhodnutie je najdôležitejším procesným úkonom súdu. Súdne rozhodnutie preto musí byť považované za súčasť procesného postupu súdu“.

39 Dovolateľ primárne vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietajúc nedostatočné, arbitrárne a nepresvedčivé odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

40 Obsahové náležitosti odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie upravuje § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

41 Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí tiež spĺňať určité obsahové požiadavky vymedzené ustanovením § 393 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahu aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

42 Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

43 Podľa ustanovenia § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

44 Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia súdu. Aj odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preukázané len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil/nepodriadil zistený skutkový stav. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP môže v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov odvolaním napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie jeho správnosti ďalšie dôvody, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Aj v takom prípade je však v zmysle § 387 ods. 3 CSP povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať sa s podstatnými (kľúčovými) tvrdeniami uvedenými v odvolaní (sp. zn. III. ÚS 314/2018, sp. zn. II. ÚS 120/2020).

45 V preskúmvanej veci odvolací súd napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, t. j. preto, že ho považoval za vecne správne. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (odseky 62-65) vyplýva, že súd prvej inštancie zamietol excindáčnu žalobu o vylúčenie vecí zo súpisu všeobecnej podstaty primárne z dôvodu, že z obsahu kúpnej zmluvy a ani z prílohy k nej nebolo možné zistiť, akých konkrétnych hnutelných vecí sa týka dohodnutý prevod vlastníckeho práva z predávajúceho na kupujúceho, a teda obsahová určitosť predmetu zmluvy (ako jej podstatná náležitosť) nebola v konaní dôkazmi označenými žalobcom preukázaná. V preskúmvanej zmluve chýba špecifikácia jej predmetu, čo spôsobuje jej neurčitosť, a tým absolútnu neplatnosť. Ide o právny úkon, pri ktorom nemožno zistiť, čoho sa prejavená vôľa úkonu týka, pretože nie je určito (konkrétne) vyjadrená (uvedená). V dôsledku neplatnosti tohto právneho úkonu žalobcovi nesvedčí vlastnícke právo k hnutelným veciam, ktorých vylúčenia zo všeobecnej podstaty úpadcu sa v predmetnom spore domáha. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že žalobcovi nesvedčí nárok na vylúčenie označených vecí na základe protokolárneho odovzdania predmetu kúpy, nakoľko k ich fyzickému odovzdaniu nedošlo a ani nemohlo dôjsť vzhľadom k tomu, že tvoria súčasť iných hlavných vecí, teda ani nemohli byť samostatnými vecami v právnom zmysle. Na tento záver nemá vplyv ani to, že sa jednotlivé hnutelné veci v dôsledku ich faktického spojenia stali súčasťou vecí hlavnej, nakoľko v dôsledku ich novej technickej oddeliteľnosti od vecí hlavnej by došlo k znehodnoteniu vecí hlavnej ako technologického celku v zmysle znefunkčnenia, resp. zníženia funkčnosti a spravidla aj ceny vecí. Hlavnú vec, ktorej súčasťou sa nárok žalobcu týka, je potrebné posudzovať v kontexte s predmetom činnosti úpadcu (výroba a predaj nábytku a pod.), a to nie v príliš formalistickom, striktnom a zužujúcom význame, ale ako jeden technologický celok, zložený z viacerých hlavných vecí, slúžiaci na finálnu realizáciu požadovaných produktov. Obdobný záver sa týka aj vonkajšej časti areálu úpadcu (Čistička odpadových vôd, LAPOL, Vsakovacie studne, Elektrická prípojka), nakoľko tieto veci sú v zmysle projektov a príslušných povolení súčasťou stavby a pozemku. Tretím dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že žalobca v konaní nepreukázal, že sa stal vlastníkom vecí v zmysle ustanovenia § 444 Obch. zák. na základe dojednania o nadobudnutí vlastníckeho práva pred dobou uvedenou v ustanovení § 443 Obch. zák. Súd prvej inštancie tiež zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania (nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania) z dôvodu, že tento smeroval k posúdeniu právnej otázky, ktorú znalec nie je oprávnený riešiť, pričom už na základe vykonaného dokazovania mal súd zistené skutočnosti, rozhodujúce pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

46 Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP z dôvodov, ktoré podrobne uviedol v odvolaní. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že kúpna zmluva z 21.12.2012 je absolútno neplatným právnym úkonom pre neurčitosť predmetu zmluvy, ktorá mala byť podľa názoru súdu spôsobená tým, že príloha, na ktorú sa zmluva odvolávala, nebola jej neoddeliteľnou súčasťou. Poukázal na to, že článok II. bod 2.1 kúpnej zmluvy definuje predmet zmluvy odkazom na prílohu „tvoriacu neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy“, pričom neoddeliteľnosť v tomto kontexte nemožno vykladať tak, že príloha musí byť fyzicky spojená (previazaná trikolórou, zopnutá spinkami a pod.) so zmluvou. Žiaden právny predpis nedefinuje, čo je potrebné rozumieť pod pojmom „príloha tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy“ a prehnané formalistické požiadavky súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Ďalej nesúhlasil s právnym záverom súdu prvej

inštancie, podľa ktorého nepreukázal, že v zmysle § 444 Obch. zák. sa stal vlastníkom vecí na základe dojednania o nadobudnutí vlastníckeho práva pred dobou uvedenou v ustanovení § 443 Obch. zák. Pozornosť upriamil na to, že v zmysle ustanovenia § 263 Obch. zák. je ustanovenie § 443 dispozitívnym ustanovením, a preto zmluvné strany majú možnosť sa od neho odchyliť, čo sa v skutočnosti aj stalo, keď zmluvné strany sa v článku V kúpnej zmluvy dohodli na protokolárnom, a teda nie faktickom odovzdaní predmetu zmluvy. O tejto skutočnosti bol spísaný odovzdávací a preberací protokol, teda protokolárnym odovzdaním došlo aj k prevodu vlastníckeho práva. Nesúhlasil ani so záverom súdu prvej inštancie, že sporné veci, ktorých vylúčenia sa domáha, sú súčasťou hlavných vecí, prípadne akéhosi „technologického celku“. Naopak, podľa jeho názoru veci, ktorých vylúčenia sa žalobou domáha, sú samostatné veci, prípadne príslušenstvo iných vecí, ktoré je samostatne prevoditeľné. Súd v rámci doterajšieho konania neaplikoval § 120 OZ, podľa ktorého stavby, vodné toky a pozemné vody nie sú súčasťou pozemku. Ním navrhnutý kontrolný znalecký posudok nemal smerovať k posúdeniu právnej otázky (ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie), ale mal zodpovedať jednoznačne formulované otázky za účelom nesporného ustálenia skutkového stavu, ktorý by súd následne právne posúdil. V kontrolnom znaleckom posudku by malo byť zodpovedané bez akýchkoľvek pochyb to, či veci, ktorých vylúčenia sa žalobou domáha, môžu byť oddelené od vecí, o ktorých žalovaný tvrdí, že sú k nim hlavnými vecami a či v prípade takéhoto oddelenia dôjde k znehodnoteniu žalovaným uvádzaných hlavných vecí. Na základe ustálenia skutkového stavu by bolo možné urobiť právny záver o tom, či veci, ktorých vylúčenia sa domáha, sú samostatnými vecami, prípadne súčasťou alebo príslušenstvom iných hlavných vecí.

47 O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Prešove (ako súd odvolací), ktorý napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. V odseku 26 odôvodnenia uviedol, že vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy sa nadobúda k hnutelnej veci jej prevzatím, pokiaľ nebola dohodnutá výhrada vlastníctva. Zmluvný nadobúdateľ hnutelnej veci sa stáva vlastníkom až po jej prevzatí. Zmluva, ktorú uzavrel, totiž na prevod vlastníctva nestačí. Tento právny úkon len zaväzuje predávajúceho, aby kúpenú vec odovzdal kupujúcemu a tak zavŕšil akt kúpy, ktorým je jej prevzatie (traditio) kupujúcim. Uzavretie kúpnej zmluvy dňa 21.12.2012 podľa § 409 a nasl. Obch. zák. medzi stranami nebolo sporné. Sporná bola skutočnosť, či na základe tejto kúpnej zmluvy došlo aj k prevodu vlastníctva k v prílohe č. 1 špecifikovaným veciam. V odseku 29 odôvodnenia uviedol, čo je súčasťou vecí podľa § 120 ods. 1 OZ a čo znamená neoddeliteľnosť súčasti od vecí. V odseku 30 odôvodnenia odvolací súd konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že veci: Čistička odpadových vôd, LAPOL, Vsakovacie studne - 5 ks a Elektrická prípojka, nachádzajúca sa na pozemku parc. č. 2822, k. ú. X., nie sú samostatnými vecami, nakoľko Čistička odpadových vôd a Vsakovacie studne tvoria odkanalizovanie stavby súp. č. XXXX, k. ú. X., ktorá nie je napojená na verejnú kanalizáciu. Elektrická prípojka, vedúca cez pozemok parc. č. 2822 k. ú. X., slúži na prívod elektrickej energie k stavbe súp. č. XXXX a LAPOL je zariadenie zabudované v pozemku parc. č. 2822, k. ú. X., slúžiace na zachytávanie ropných látok. Samostatnými vecami nie sú ani Odsávacie ventilátory, Filter šnekový, Mobilný odsávač, Kompresor, Kondenzačný sušič, Odlučovací cyklón, Zásobník vzduchu 1000 l, Odvádzač kondenzátu, pretože tieto strojné zariadenia sú súčasťou iných strojov, a to Nárezové centrum uhlové - TOP SAW-N-E, Výkonná olepovačka hrán - SOLUTION - 99, Veľkokapacitné obrábacie a zavrtavacie centrum (vertikálne), MODEL PILOT 2008/7, Baliaca linka - MODEL ERL - 150-Ti + B a CNC Obrábacie centrum horizontálne s tvárovým olepovaním - PLANET MX1 (sú s nimi technologicky prepojené), ktoré stroje sú súčasťou výrobných hál, pričom v prípade odpojenia týchto strojných zariadení by došlo k odstaveniu týchto strojov z prevádzky, t. j. k ich znefunkčneniu, a teda aj k znefunkčneniu celej výrobných hál. Preto, aj keď je možné predmetné strojné zariadenia mechanicky od predmetnej výrobných hál oddeliť, avšak práve ich oddelením by sa hodnota a funkčnosť hál podstatne zmenila a znížila, teda by sa znehodnotila; došlo by k funkčnému znehodnoteniu vecí hlavnej. Po preskúmaní vecí odvolací súd dospel k záveru, že veci, ktorých vylúčenia zo súpisu majetku konkurznej podstaty sa žalobca domáha, patria k hlavnej veci, teda k výrobných hál, resp. k pozemku parc. č. 2822, k. ú. X., tvoria s nimi jeden celok a riadia sa právnym režimom vecí hlavnej. Keďže predmetné veci ako súčasť hlavnej veci nemohli byť samostatným predmetom právnych vzťahov, žalobca k nim nemohol nadobudnúť ani vlastnícke právo. Námietku žalobcu ohľadom nenariadenia kontrolného znaleckého dokazovania odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, pretože súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s tým, prečo rozhodol vo veci aj bez nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania.

48 Po preskúmaní vecí dovolací súd dospel k záveru, že vyššie uvádzané odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nezodpovedá požiadavkám zákona, konkrétne ustanoveniu druhej vety § 387 ods. 3 CSP, podľa ktorej odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

49 Rozhodnutie odvolacieho súdu v odôvodnení nedáva jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na námietky, ktoré žalobca uviedol už vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Konkrétne, odvolací súd sa nezaoberal námietkou (ne)platnosti kúpnej zmluvy z 21.12.2012 a jej prílohy, pričom súd prvej inštancie zamietol excindačnú žalobu primárne z dôvodu, že kúpnu zmluvu a jej prílohu považoval za absolútne neplatný právny úkon, v dôsledku čoho žalobca na jej základe nenadobudol vlastnícke právo k sporným veciam. Rovnako odvolací súd nezaujal stanovisko k námietke žalobcu, že sa stal vlastníkom vecí v zmysle ustanovenia § 444 Obch. zák., keď v článku V kúpnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na protokolárnom odovzdaní sporných vecí, čím podľa názoru žalobcu došlo k prevodu vlastníckeho práva k sporným veciam. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal tým, či v posudzovanom prípade žalobca (ne)mohol nadobudnúť vlastnícke právo v zmysle ustanovenia § 444 Obch. zák. v spojení s čl. V kúpnej zmluvy. Vyššie uvedené námietky žalobcu dovolací súd považuje za kľúčové vo vzťahu k posúdeniu prejudiciálnej otázky, či žalobca k sporným veciam nadobudol vlastnícke právo tak, ako to tvrdil. V spore o vylučovacej žalobe je súd v zmysle ustanovenia § 78 ZKR oprávnený len prejudiciálne posudzovať otázku vlastníckeho práva (prípadne iného práva) k vylučovaným veciam za tým účelom, aby mohol dospieť k záveru o správnosti alebo nesprávnosti postupu správcu konkurznej podstaty úpadcu pri zapísaní sporných vecí do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu. Výsledkom takéhoto konania nie je určenie vlastníckeho práva, ale výrok, ktorým súd buď zamietne vylučovaciu žalobcu alebo rozhodne o vylúčení vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu.

50 Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že predmetom kúpnej zmluvy a jej prílohy sú rôzne veci t. j. hnuteľné aj nehnuteľné, v nadväznosti na čo je potrebné zistiť, či k nim žalobca nadobudol vlastnícke právo (a akým spôsobom, kedy) za predpokladu, že kúpna zmluva a jej príloha je platným právnym úkonom. Relevantnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní vo vzťahu k otázke nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným veciam sa odvolací súd nezaoberal a nedal odpovede na podstatné (kľúčové) odvolacie námietky žalobcu, čím zásadným spôsobom porušil ustanovenie § 387 ods. 3 CSP, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ako aj k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd, čo v posudzovanom prípade zakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

51 Dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd sa primárne zaoberal otázkou, či sporné veci sú alebo nie sú samostatnými vecami, pričom dospel k záveru, že nimi nie sú. Na rozdiel od súdu prvej inštancie však uzavrel (bez vykonania dokazovania), že veci, ktorých vylúčenia zo súpisu majetku konkurznej podstaty sa žalobca domáha, patria k hlavnej veci, ktorou je výrobná hala, resp. pozemok (Čistička odpadových vôd, LAPOL, Vsakovacie studne - 5 ks, Elektrická prípojka), tvoria s ňou jeden celok a riadia sa právnym režimom vecí hlavnej, teda výrobné haly, resp. pozemku parc. č. 2822. Ako súčasť vecí nemohli byť samostatným predmetom právnych vzťahov, a preto žalobca k nim nemohol nadobudnúť ani vlastnícke právo. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že tento za hlavnú vec (v kontexte s predmetom činnosti úpadcu - výroba a predaj nábytku) považoval technologický celok, zložený z viacerých hlavných vecí, slúžiaci na finálnu realizáciu požadovaných produktov a vonkajšiu časť areálu úpadcu (Čistička odpadových vôd, LAPOL, Vsakovacie studne, Elektrická prípojka) považoval za súčasť stavby a pozemku. V spore bol predložený súkromný znalecký posudok znalca Ing. I. B., ktorý predložil žalobca a súkromný znalecký posudok znalca Ing. D. J., ktorý bol vyhotovený na základe objednávky žalovaného správcu ohľadne charakteru sporných vecí, či sa jedná alebo nejedná o samostatné veci, pričom ich závery sú nejednoznačné, resp. protirečivé. Súd prvej inštancie nenariadil znalecké dokazovanie v zmysle ustanovenia § 207 CSP, pretože to nepovažoval za potrebné, nakoľko mal za to, že výsledky doterajšieho dokazovania mohli byť podkladom pre rozhodnutie súdu vo veci samej aj bez vykonania tohto dôkazného prostriedku, s čím sa odvolací súd stotožnil. Je však zrejmé, že súd prvej inštancie primárne žalobu zamietol z dôvodu, že kúpnu zmluvu z 21.12.2012 považoval za absolútne neplatný právny úkon, na základe ktorého žalobca nenadobudol vlastnícke právo k sporným veciam, pričom žalobca tiež nepreukázal, že sa stal vlastníkom sporných vecí v zmysle § 444 Obch. zák. (na základe dojednania o nadobudnutí vlastníckeho práva pred dobou

uvedenou v § 443 Obch. zák). Z uvedeného vyplýva logický postup súdu prvej inštancie, ktorý sa primárne zaoberal kúpnu zmluvou z 21.12.2012 a keďže dospel k záveru, že je to absolútne neplatný právny úkon, uzavrel, že žalobca na jeho základe nenadobudol vlastnícke právo k sporným veciam. Odvolací súd (rozhodnutie, ktorého je predmetom dovolacieho prieskumu) sa však otázkami (ne)nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným veciam na základe kúpnej zmluvy a jej prílohy, resp. v zmysle § 444 Obch. zák. nezaoberal, pretože primárne svoju pozornosť upriamil na riešenie otázky, či sporné veci sú alebo nie sú samostatnými vecami, pričom dospel k záveru, že nie sú samostatnými vecami, pretože sú súčasťami hlavnej veci (výrobnej haly a pozemku), a preto žalobca sa nemôže domáhať ich vylúčenia zo súpisu postupom podľa § 78 ZKR. Keďže odvolací súd sa nezaoberal podstatnými (kľúčovými) námietkami a argumentmi žalobcu v odvolaní (ktoré boli aj dôvodom zamietnutia žaloby zo strany súdu prvej inštancie), porušil tým ustanovenie § 387 ods. 3 CSP, čo v posudzovanom prípade založilo vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

52 S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade je daná prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z dôvodu ktorého napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

53 Podľa ustanovenia § 455 CSP odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu. Jeho úlohou bude zaoberať sa námietkami žalobcu v odvolaní, t. j. či žalobca nadobudol vlastnícke právo k sporným veciam, vylúčenia ktorých sa domáha predmetnou excindačnou žalobou, na základe kúpnej zmluvy z 21.12.2012 alebo v zmysle ustanovenia § 444 Obch. zák., otázky ktoré zo strany odvolacieho súdu zostali nezodpovedané. V nadväznosti na ich zodpovedanie sa bude zaoberať skúmaním charakteru sporných vecí (či sa jedná o samostatné veci, príslušenstvo, resp. súčasť hlavnej veci - ktorej) v prípade, ak dospeje k záveru, že žalobca sa stal vlastníkom sporných vecí na základe kúpnej zmluvy z 21.12.2012 a jej prílohy, resp. ustanovenia § 444 Obch. zák. Až následne, len ak to bude potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, zväží nariadenie znaleckého dokazovania v zmysle § 207 CSP.

54 Vzhľadom na kasačné (zrušovacie) rozhodnutie dovolacieho súdu, tento sa už ďalej nezaoberal skúmaním prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, keďže preskúmanie právneho posúdenia veci odvolacím súdom nie je ani možné, nakoľko odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je nedostatočné a nepreskúmateľné pre absenciu právnych záverov rozhodujúcich (kľúčových) pre rozhodnutie veci v jej merite, ktorých správnosť alebo nesprávnosť by mohla byť predmetom dovolacieho prieskumu.

55 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.